

Оно што домаћи, а европски реформатори раде (у) Србији, као и последице тога, превазилази најбујнију машту. Једна од многобројних спроведених је и реформа судства, где евро-ударници изграђујући пут који нема алтернативу тако ударају да трава не расте, али расте понос твораца реформе што су државу на тај начин приближили Европи. Како изгледа тај пут без алтернативе, поплочан европским намерама и који следствено томе води у ... Европу, нека послужи следећи, пример који није изузетак, већ правило.

Истинито.

Тужилац који је радио у месту А сада ради у месту Б. Због раздаљине на путу свакодневно проводи два сата у одласку и два сата у повратку на и са посла. Његово ефективно радно време је у најбољем случају шест сати.

Ефикасно.

Због укидања општинских судова, остали упосленици, такозвано административно особље, такође путује из њихових пребивалишта у ново судско седиште. Поред скраћеног радног времена које та путовања проузрокују, потребно је исплатити и путне трошкове. Због раздаљине коју прелазе ти путни трошкови су често једнаки плати коју примају, или су већи од ње. Новца за исплату путних трошкова нема, тако да је реформа судства произвела нову врсту службеника.

Самофинансирајуће.

Али, ово је све само увод, јер реформа доживљава свој пуни процват када се закаже рочиште. Исти проблем удаљености сада чека и странке у спору, као и сведоке који су добили судски позив. Због трошкова који настају доласком у суд, који ће им након изрицања пресуде бити плаћени, и имајући у виду брзину доношења пресуде, позвани се лишавају омиљене забаве, па не долазе на заказане претресе. Решење су нашли у

чекању, док суд не наложи привођење. Полиција их потом о државном трошку, по налогу суда приводи, што значи и довози до суда. Ова довитљивост даје наду да житељи земље чуда могу да нађу решење за сваку ситуацију, да јој се прилагоде и самим тим преживе сваку невољу.

Утешно.

Када саставимо ове поменуте елементе – путовања судског особља, време које се губи, новац који се троши (јер иако се путни трошкови сада не исплаћују, то ће морати да се уради), одлагање и поновно заказивање рочишта због недоласка странака и/или сведока, њихово привођење и транспорт (и то кошта), добија се комплетна слика ефикасности судства коју је реформа донела. У поменутом суду, због недоласка позваних, у јануару није одржано ниједно рочиште.

Успешно.

Иако на први поглед изгледа да је реформа судства кренула антиреформским путем, решење ипак постоји. Оно се састоји у оснивању комисије која ће пратити успех реформе. Комисија би се састајала пет–шест пута дневно, а за свако заседање чланови комисије би добијали дневнице. Свакако, у судству и министарству правде има самопрегорних кадрова којима неће тешко пасти да поднесу и ту жртву, тим пре што у таквом раду имају прилично искуства.

Исплативо.